

med Ordene »Tillæg for Efterbetaling«. Man har samtidig ment at burde foreslaa Satsene nedsat.

Til § 22.

Denne Bestemmelse svarer til Lov af 18. Juni 1870 § 11.

Til § 23.

Efter de hidtil gældende Regler har der kun været Hjemmel for Præmiefritagelse, naar Erhvervs- og Arbejdsudygtigheden var fuldstændig og vedvarende. I de forløbne Aar har der foreligget adskillige Tilfælde, hvor Erhvervs- og Arbejdsudygtigheden maatte antages at blive meget langvarig, men ikke vedvarende, og Præmiefritagelse har da ikke kunnet indrømmes, selv om Forholdene syntes meget at tale derfor. Man foreslaar derfor nu, at der fremtidig kan gives Præmiefritagelse ogsaa ved forbigaaende Erhvervs- og Arbejdsudygtighed, men kun for den Tid, den varer ud over 3 Maaneder.

Retten til Præmiefritagelse har hidtil kun omfattet Forsikringer, hvor Præmiebetalingen slutter inden det fyldte 66. Aar. Herved har man undgaaet al Risiko ved Erhvervs- og Arbejdsudygtighed efter denne Alder. Man har nu foreslaaet at give Præmiefritagelse, naar Invaliditeten indtræder inden det fyldte 66. Aar, uanset Præmiebetalingens Varighed. Man udvider altsaa Retten til Præmiefritagelse, men bibeholder den gældende Regel, at Risikoen ved indtrædende Invaliditet ophører ved 66. Aars Alderen.

Medens der tidligere kun kunde indrømmes Præmiefritagelse ved Erhvervs- og Arbejdsudygtighed indtruffet efter det fyldte 20. Aar, foreslaar man nu Grænsen sat ved 18 Aar, den Alder, ved hvilken man i Almindelighed kan vente Selverhvervet for begyndt.

De her foreslaaede Udvidelser af Adgangen til Præmiefritagelse, der alle stemmer med fremsatte Ønsker fra forsikredes eller forsikringsøgendes Side, er vel af ikke ringe Omfang, men findes dog uden Betænkelighed at kunne medtages uden nogen Forhøjelse af Præmien.

Til § 24.

Bestemmelserne i Punkt 1 svarer til de i Praksis nu anvendte Regler.

Bestemmelserne i Punkt 2 er i Overensstemmelse med Lov af 18. Juni 1870 § 12.

Som ny Regel er i Punkt 3 anført, at der kan kræves Tillægspræmie, saafremt den forsikrede efter Forsikringens Tegning paatager sig erhvervsmaessig Stilling som Aviatiker eller Motorvæddeløbskører eller deltager i Polarekspeditioner, dog kun, indtil Forsikringen har været i Kraft i 5 Aar, og den forsikrede er fyldt 25 Aar.

Medens Undladelse af at betale den forlangte Ekstrapræmie efter de hidtil gældende Regler (Lov af 18. Juni 1870, § 12, 2. Stk.) har medført Forsikringens Ophævelse, foreslaas nu den for den forsikrede lempeligere Bestemmelse, at Forsikringen kun er gyldig, hvis Fareforøgelsen er uden Indflydelse paa Forsikringsbegivenhedens Indtræden, idet man anser dette Forbehold for tilstrækkelig betryggende.

Til § 25.

Disse Bestemmelser slutter sig til Lov af 18. Juni 1870 § 10 og Lov af 1. April 1893 § 3.

Til § 26.

Disse Bestemmelser svarer til de nu gældende Regler i Lovene af 18. Juni 1870 § 10, 1. April 1893 § 2, 30. Marts 1906 § 6, 30. Marts 1920 §§ 3 og 10, og 23. December 1925 § 1.

Til § 27.

Man har fundet det rimeligt, at de forsikredes Adgang til at kunne belaae Forsikringerne i Statsanstalten fastslaas ved Lov.

Til § 28.

Denne Paragraf er enslydende med Forsikringsaftalelovens § 100.

Til § 29.

Denne Bestemmelse svarer til Forsikringsaftalelovens § 101.

Til § 30.

Denne Bestemmelse svarer til Forsikringsaftalelovens §§ 18 og 19.

Man ønsker ikke at gøre Brug af Tiladelsen i Forsikringsaftalelovens § 20, 2. Punktum.

Til § 31.

Denne Bestemmelse svarer til Lov af 18. Juni 1870 § 9 med de Modificationer, som følger af, at Sondringen mellem Policer og Indtegningsbeviser bortfalder.